Horsens Social-Demokrat

Organ for det socialdemokratiske Arbejderparti.

Frihed! Lighed! Broderskab!

Nr. 89. | Abonnement: Indenbys 16 Øre ugentlig Gennem Postvæsnet 2 Kr. Kvartalet. | Tirsdag den 19. April. | Annoncer beregnes efter en fast og billig Takst. Stadig averterende erholde Rabat. | 1910

Den tyske Roman.

Forfatteren Karl May, der afsløres som en fhv. Røverhøvding.

Den højst interessante Sag, der har fundet sin Afslutning ved Retten i Charlottenburg, Berlin, har vakt en Opsigt, som fordunkler selve den berømte Køpenickaffære.

„Berliner Tageblatt" meddeler i et udførligt Referat nærmere Oplysninger om denne Proces, under hvilken den kendte Forfatter af saa mange Rejseeventyr, selv er bleven Hovedperson i et spændende Optrin.

For Retten mødte Karl May som Klager, Foreningssekretær R. Lebius som anklaget. Dommeren, Amtsretsraad Wessel, ledede Forhandlingerne. Anklagedes Defensor var Sagfører Poul Bredereck. Som Materiale forelaa et Brev fra Lebius til Operasangerinde Frk. V. Schmidt i Weimar. I Brevet benyttede anklagede Udtrykket „født Forbryder" om Karl May.

Lebius indrømmede at have skrevet det omhandlede Brev. Han hævdede at have varetaget berettigede Interesser og beskrev May som en Person, paa hvis Fortid det benyttede Udtryk passede.

For Bevismaterialet herfor skulde forelægges, ønskede Defensor at afhøre en Række Vidner, der skulde godtgøre, om May var en Mand, der tidligere havde udstaaet saa mange Straffe, at man med Ret kunde kalde ham

en født Forbryder.

Defensor paastod, at selv om Udtrykket „født Forbryder" kun indeholdt en formel Fornærmelse, vilde det for en Afgørelse af Sagen være af væsentlig Betydning, om Karl May faktisk havde været idømt strenge Straffe. Det maatte da straks siges, at han allerede som Seminarist havde begaaet Tyverier og som nybagt Lærer var kommen hjem ved Juletid og af sine Tyvekoster havde foræret sin Fader et Uhr og en Merskumspibe. Han havde stjaalet disse Sager fra sin Logivært. Tyveriet indbragte ham 6 Ugers Fængsel. Saasnart han kom paa fri Fod igen, begik han Indbrud hos en Uhrmager, blev atter fængslet og dømtes til 4 Aars Tugthus samt til Anbringelse i en Arbejdsanstalt.

Straks efter sin Løsladelse af Tugthuset i Aaret 1869 begik Karl May ny Tyverier, og der blev udsendt Stikbreve efter ham. Han flygtede til Skovene ved Hohenstein i Erzgebirge, hvor han traf en Skolekammerat, Louis Krügel, som var rømt af Soldatertjenesten. Krügel havde lige stjaalet 100 Thaler af Kompagnikassen og var desertéret. De to Flygtninge svor at ville holde sammen og blev enige om at danne

en Røverbande

sammen med nogle bekendte, der navnlig havde været virksomme som Hælere. Saavel indenfor Banden som overfor Offentligheden gjaldt Karl May for Bandens Overhoved. Røvernes Tilflugtsted, som aldrig er bleven opdaget, var en mosdækket Hule, indvendig tapetseret med stjaalet Lærred og herstabeligt indrettet. Banden foretog næsten hver Dag røverske Overfald, navnlig mod Sælgekoner, som passerede Skoven. Endvidere forøvedes Tyverier, Indbrud og andre Ulovligheder. Da de ugentlige Markeder ved de nærliggende Byer blev baarligt besøgte paa Grund af Usikkerheden i Egnen, udsendte Regeringen Militær, der afsøgte Skovene. I denne Røverjagt deltog tillige Brandvæsnet fra Hohenstein og en Skytteforening fra Ernstthal. Men man fik ikke fat i May og Krügel. De havde bragt sig i Sikkerhed ved

følgende List:

Blandt de mange stjaalne Klædningsstykker, som May havde ophobet i Røverhulen, var ogsaa en saakaldt Fangevogters militære Uniform. Denne førte han sig, bandt sin Ven Krügels Hænder paa Ryggen og slap paa denne Maade igennem Militærkordonen, da Soldaterne troede, at det var en Fangevogter, som bortførte en Arrestant.

Ved en anden Razzia undslap de to Venner kun derved, at de i det Øjeblik, da to Gendarmer traadte ind i et Værtshus, hvor de opholdt sig, sprang ud af Vinduerne og flygtede bort paa Gendarmernes Heste. May følte sig saa vel tilpas i sin Rolle som Røverhøvding, at han ved sine Pralerier ofte udsatte sig for Fare.

I flere Aar undgik Røverne at blive paagrebet, fordi de stadig skiftede Klædedragt. Endelig, da Jorden brændte under Mays Fødder, flygtede han til Milano i Italien. Da han her blev angrebet af Nervefeber, paavirkedes Krügel af Frygt for Opdagelse og vendte tilbage til Tyskland. Til Slut anholdtes de begge. May blev dømt til 4 Aars Tugthus, som han afsonede i Aarene 1870—74 i Waldheim.

Da han slap ud af Tugthuset, faldt han paa den Tanke at nedskrive

sine Forbrydererindringer

i en Kolportageroman. Forretningen var ikke lønnende, men han havde samtidig forfattet fromme katolske Fortællinger og ufarlige Røverhistorier.

Ved Rettens Dom blev Lebius frifunden. Karl May havde selv indrømmet sin Skyld.

Udgivet af det danske Arbejderparti.
Redigeret af L. Rasmussen.
Trykt i Arbejderpartiets Bogtrykkeri.
Horsens.

S. 4 - unpaginiert